

SZERKESZTŐI IRODA:

Balmazgyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Évi díj 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Hónapos díj 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyitlertéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Koncz.

Megszoktuk már az újabb alkotmányos korszakban, hogy az ország kormányában legtöbbször olyan férfiak foglaljanak helyet, a kik minden tekintetben, csak éppen a kormányzati dologban nem jeleskednek.

Legfőképpen a mióta Isten különös kegyelméből reá nézve, és Isten különös haragjából az országra nézve báró Bánffy Dezső lett az országnak királyi utáni első embere — a legmagasabb hivatali állások egyszerű konczkák deválva látnak, a melyek azoknak osztogattnak, a kik elsősorban az érdemeik révén váltak híressé.

A tehetség, a rátermettség, a közéletben szerzett igaz érdekem mind nem számítanak, a mikor arról van szó, hogy a legmagasabb, vagy más megnevezésű hivatalok betöltésének.

A szabadelvű pártban mindig van egy olyan férfi, a ki kőz után vágyik, s a kinek nincs más szerepe a pártban, mint örökös keresgélés a megnevezések után, melyek egyik másik más koncz elnyerésére alkalmasok.

Most ismét alkalmat teremtett Bánffy Dezső arra, hogy a kormányban egy hely megürüljön, más szóval egy koncz gazdátlanul váljék.

Gróf Festetics Andor földművelési miniszter egyszerűen kibokszirozta a piros bársonyszékéből, legfőképpen azért, hogy az időközben „örömezt” emberek egyikét a helyére ültessék.

Van is lótas-futás a szabadelvű pártban. Minden „egyéb, a nemzetre nézve fontosabb közkérdés egészen háttérbe szorult.

Egyetlen kérdés uralja a pártpolitikai közéletet. Ki lesz a szerencsés, a ki bejusszon a Festetics örökébe.

Már is hallunk neveket még pedig annyit, hogy kitelne belőle egy egész kabinet, holott csak éppen egy ember áll gazdátlanul.

Tíz s a István az örökös miniszterjelölt, Darányi Ignác, Radó Kálmán, báró Fiáth Imre, Mikó Ödön, majd ismét gr. Bethlen András a legsűrűbben emlegetett jelöltek a földművelési tárczára. Rajtuk kívül egész sereg nevet hoztak már forgalomba; de ezeket már nem emlegetik oly sűrűn.

Nem érdektelen az sem, hogy

Báró Bánffy Dezső kolozsvári útját is kapcsolathozzák a miniszterialáság ügyével, s a pártja erősen tartatja, hogy ezuttal a gazdátlan koncz egy ismeretlen aspiráns kezébe jut, a ki nem annyira a párt, mint a Bánffy Dezső személyes érdekeinek tologatta a szekerét és ebben a munkában szerezett magának érdemet.

Egyelőre a mint írják maga Bánffy Dezső báró veszi kezébe a gazdátlan tárczát. Ez az egy előre azt jelenti, hogy sok az aspiráns és nehéz a választás.

Azután küszöbön áll a budgetvita, a melynek során egyebek közt a földművelési tárcza költségvetése rendben képviselni kell valakinek a földművelési politikát. Minthogy pedig Bánffy Dezső mindenhez ért, tehát ő a leghivatottabb arra, hogy Festetics gróf helyett teljesítse a védő szerepét.

Ugy látszik tehát, hogy e tárcza csak a budget vita lejárta után kap gazdát, illetőleg a koncz új birtokost. Addig ideje marad az aspiránsoknak arra, hogy igyekezzenek felszaporítani az érdemeiket és megbizonyítani arvalóságukat.

Most valóságos harc indul tehát meg, valami olyan kiadásban, mint a hogy a lóversenyeken történni szokott.

Szép sorba állanak a konczkeresők. Mindenik már is erősen trennirizza magát. Az adandó jelle megindulnak, s a melyek egy lófével megelőzi a másikat — azé lesz a hír, a dicsőség a diadal és a — koncz.

Igen valószínű, hogy ebben a küzdelemben nem a legnagyobb fejt, a legtöbb tudás, a legérdemesültebb, hanem a leggyorsabb lábú aspiráns fogja elnyerni a pálmát. A favorit legújabb Darányi Ignác. Erre történik a legtöbb fogadás. Már is rebesgetik, hogy bár legtöbb súlyt hord, mégis ő fog elsőnek beérkezni.

Ez az ur ügyvédember, tehát jurista. Hogy a földművelésügyhöz ért-e, arról nem hallottunk még e ideig semmit.

Feltételezzük, hogy nem ért hozzá, tehát a legkompetensebb aspiráns. Bánffy Dezső sem ért az országkormányzás dolgaihoz és mégis éppen ő jutott a legmagasabbra. Darányi Ignác ép oly joggal lehet dologhozértés nélkül földművelésügyi miniszter, mint hogy ép ily czimen Bánffy Dezső elnökmiszter lett.

Ugyan miért legyen egy ressort miniszter külön, mint maga a kabinet feje?

A tudás és hozzáértés nem jöhet tekintetbe csak az alsóbb hivatali fokozatokon. A csúcsokon nem szükséges ahhoz értő embereknek állani, ott csak bátorság és kortes-érdem van szükség. És Darányi Ignác elég bátor és elég érdemes is arra, hogy Bánffy Dezsővel egy sorban álljon.

Azt hisszük, hogy mindezek elég épületes jelenségek arra nézve, hogy minden komoly embernek elmenjen a kedve attól, hogy Magyarországon magasabb hivatali állások után törje magát, a mikor a legmagasabb hivatali fokozatokat jobbra csak a konczkeresők nyerhetik el.

Politikai hírek.

Ki lesz az új földművelésügyi miniszter. Biztos forrásból értesülünk, hogy a király Darányi Ignácot nevezte ki földművelésügyi miniszternek. A kinevezés már alá is van írva s legközelebb meg fog jelenni a hivatalos lapban.

A vármegyei tisztviselők javadalmazásának rendezése ügyében Hont megye intézett legújabbán fülratot a képviselőházhoz. Fölterjesztésében, melyet a ház elnöke kedden fog benyújtani, kiemeli, hogy eddig nem szóltak az ügyben föl, mert a közigazgatás reformjának kérdése, mely a javadalmak emelését is célba vette, a megoldás reményével napirenden volt. Minthogy azonban ez a kérdés ismét halasztást szenvedett, szükségnek tartja a vármegye közönsége, hogy a „közigazgatás rendezése előtt is ideiglenes törvényhozási intézkedések tétessenek a tisztijárandóságok és általában a vármegyék javadalmazásának sürgős emelése iránt, mert az 1893. IV. t. c. a fenforgó szükségletnek megfelelőleg nem intézkedett.”

A Bourgeois-kabinet.

Páris, nov. 1.

Francziaországban megvan már az új miniszteriuma és a különböző pártállású lapok különféle véleményeket mondanak róla. Így a radikális és a szocialista lapok örömmel üdvözlölik a Bourgeois-kabinetet. A mérsékelt lapok attól tartanak, hogy a reformtervek az országot zavarokba fogják ejteni. A monarchikus lapok a kabinetnek rövid életet jósolnak.

Vannak lapok, melyek kiemelik, hogy Ricard igazságügyministersége a kabinetnek

purifikáló miniszterium jellegét kölcsönzi mint-hogy Ricard a több oldalról tanusított ellenzés dacára is elrendelte a Panama üldözéseket és következőleg a déli vasút kérdésében erősen fog eljárni. A „Figaro” a kabinetet a desorganizáció miniszteriumának és azt mondja, hogy Cavaignac, Lockroy és Doumer az az eddig fennmaradt szolgálat ágakat gyorsan deszorganizálni fogják. Cavaignac reformterveit a legfelsőbb haditanács felette veszélyesnek tekinti.

A minisztertanács különben tegnap este tartott értekezletén elhatározta, hogy a déli vasút kérdését ismét alapos vizsgálat tárgyává téteti, hogy a felelőség kérdését megállapítsák.

Milyen legyen az ujan felállítandó állami ménes?

Az Erdélyi Gazdasági Egylet körlevelében öt kérdést intéz Erdélyi lótenyésztő gazdáihoz. E kérdések közül az első tartalom legfontosabbnak: „az erdélyi részekben felállítandó állami ménesbe minő kanca anyag szereztessék be, és honnan?”

Nem arrogálnám magamnak a jogot az E. G. E. nek e hozzáim is intézett fölcsolítására mint szakértő felelni, s ezért soraim csak, saját szerény nézetemet tolmácsolják. Ama meggyőződés adja kezembe a tollat, — hogy számos nálammal szakértőbb erdélyi birtokos osztja itt közlöt véleményemet. Ezen biztos tudat batorít föl arra, hogy azon kérdéssel foglalkozzam legtüzetesebben, melyet magam is a legfontosabbnak tartok.

Ha e kérdés ezelőtt 20—30 esztendővel intéztetett volna szakértő lótenyésztőinkhez úgy hiszem az lett volna az egyhangú válasz, hogy a kancaanyag a régi erdélyi fajból állítandó össze, ama jó, régi, keleti eredetű szivós fajból, amely arról volt ösmertes, hogy többet ér mint a mit mutat s melynek európai híre arra készítette a külföldi lókereskedőt, hogy minden könnyebb magyarországi vagy galiczi lovát „Siebenbürger”-nek keresztelje, bizony számúva, hogy a könnyen hívó vevőtől így többet kap érte.

Ma sokkal bajosabb e kérdésre felelni! A régi erdélyi faj, mint faj, nem létezik. — Ez egyrészt a magán ménesek hanyatlásának tulajdonítható, másrészt azon, gyakran szakértelmetlen keresztezéseknek, a melyekre legkülönbözőbb fajú állami ménjeink a laikus által fölhasználtattak. Bizton merem azonban állítani, hogy a nagybirtokos ménesében, — mint a kis birtokos tulajdonában számos kanca van, a melyben a szakértő szeme a kevésbé előnyös keresztezések dacára is, — rögtön felismeri a régi, jó, erdélyi lótol való leszármazást, sőt gyakran valóban szembezőkő módon mutatkoznak e faj jellemző vo-

lényai. Az ilyen példányok évről-évre ritkábbak és talán ma van az utolsó percz, — a melyben az alvó parázs új lángra éleszthető tiz vagy husz év múlva már nem lesz lehetséges. Nem kételkedem, hogy az erdélyi ló ez utolsó maradványaiából szakértelemmel tenyésztve, helyreállítható lesz még, a régi jó faj.

Az új állami ménes fölállítása esetére tehát, szerény javaslatom a következő volna: 50—60 kanca, melyekben az erdélyi ló charakteristikus vonásai tagadhatatlanul nyilvánulnak, vásároltassék be, egy oly bizottság által, mely lovainkat tapasztalatból ösméri, kiváló tulajdonságai és megbocsátható hibáival. A bizottság tagjai oly praktikus lóösmerek legyenek, kik a rideg theoria szabályaiból kivétközve, szemtel hunynak oly gyönyörű föltű, melyek, mint azt régi tapasztalat bizonyítja, — ep az erdélyi lónál kevésbé szigoruan bírálandók, mint más lónál. Ha ugyanis minden kissé tehénlábú vagy hosszú csiklóju kanczát, mint tenyésztésre alkalmatlant visszavetünk, könnyen megtörténhetik, hogy ép a faj fölelevenítésére leghivatottabb példányok maradnak ki a törzsanyag sorából. Nem szeretném ha ezen utolsó megjegyzésem félremagyarázatna! Azt akartam e szavakkal kifejezni, hogy csak egy kaphatunk elegendő tipikus kanczát, melyeknél tulajdonságok átöröklésére számíthatunk, ha nem akadunk fönn csekély hibák, melyek a mi lovainknál nem is hibák. „Jede Theokie ist gran” mondja a német példabeszéd.

Ezen anyag beszerzésére első sorban a nagyobb magán méneseket kéne bejárni. Csak példaképpen legyenek fölemlítve: a sáromberki, göröcsöni, bodalai, barsai, bálói, szengelyi, méhesi bonczhidai, bonyhai, vécsi stb. ménesek, melyekben magam is számos teljesen megfelelő anyakanczát ösmerek.

Bár egy lótenyésztő sem válik megzavasan legjobb kanczáitól, mégis remélhető, hogy e körülmény a bevásárlásnál nem lenne akadály. Ugy hiszem, hogy tekintve a közérdeket, nem egy ménes tulajdonos nyujtana szivesen segédkezet a cél megvalósítására, rászánván magát egy-egy oly kanczáját is eladni, melytől talán más körülmények közt, semmi áron sem válna meg.

Másodszorban volnának fölkeresendők a középirtokosság istállói! ez már több utánjárást követel meg, de bizonyára eredménytől lesz koronázva, kivált a székelőföldön és Szilágymegyében. Gazdatisztek, lelkesek, jegyzők stb. tulajdonában szintén gyakori a jó tenyészkanca.

Nem kérdés tárgya, hogy az ily uton összevásárolt lovakban nem nagy lesz az egyformaság, sőt eltekintve egy bizonyos „air de famille”-től, mondhatni valamennyi egy-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. November 4.

Az Agáta férje.

— Craik aszonytól. —

Angolból.

XV.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica. (Folytatás.) (55)

— És ő mit nyert vele? Nem volt e megelégedve, megalázva és megcsalva? — Soha nem lovagolhatok úgy el az ő rég elhagyott egy gödre mellett, hogy halálát ne adjak neknek, — hogy ő Kanadába ment, sokkal jobb volt azt tenni, minthogy szegényen hozzon reánk, a mi az ő boldogsága miatt előbb egy utóbb megtörtént volna. — Elvesztette volna azt a kevés vagyonát a mije volt — inkrement volna, és talán megbecstelentve.

Ekkor Anna felállt a székéről, és azt mondá — Harper ur! — En azt gondolom, hogy ön nagyon kemény szavakat használva beszél a testvéréről. Harper Briánról sohasem lehetett azt mondani, és ezután sem lehet, hogy ő bárminő tette által becsstelenséget követett, vagy követhet el.

E szavakat Anna szokatlan melegséggel mondta, és Náthánél halásan szorította meg a kezét.

A Squire fokozódott méltósággal azt a megjegyzést tette, hogy a testvére érdemeit sem méltányolja jobban mint ő és megköszönté Valery kisasszonynak, hogy szíves érdeklődését a Harper család minden tagjára kiterjeszti.

— És most — folytatá — végezzük

be ezt az értekezést. A fiam ösméri az érzelmeimet, és kétségtelenül azoknak a tekintetbe vételével fog cselekedni. En soha sem sem érvelődöm a gyermekeimmel.

Ez a mondat azt jelentette, hogy a mit ő „soha sem tett” — az szükségtelen dolog és lehetetlen volt meg tenni. Az öreg ur a székének a két karjára támaszkodott, és nehézkesen próbált felállni.

— Atyám, — kiáltá Náthánél, vissza tartóztatva őtet, — én akár mit inkább megtennék, mint hogy atyumot megbántsam; de nem lehet rajta segíteni.

Nekem dolgozni kell.

— Nem látom a szükségességét.

— De ha volna szükség rá; ha a saját érzelmeim, a lelkiösmertem — és egyéb okok, melyeket itt nem hozhatok föl — és a szeméi önkénytelenül a felesége felé néznek.

Az udvariasság ösztöne élesítette az öreg ur felfogását, meghajította magát Agáta előtt.

— Felesleges, hogy a vitatkozások miatt egy olyan lady előtt mentegetőzzünk, a ki meg tisztelte a fiamat azzal, hogy sorsát a férje régi családjával egyesítette.

Meg vagyok róla győződve, hogy ő ez eljárás szükségességére vonatkozólag egyet ért velem.

Agáta habozott. Bár mennyire ohajtotta azt tenni, de az igazság érzete megakadályozta abban, hogy nyíltan lépjen fel a férje ellen.

Tehát hallgatott; Náthánél olyan hangon, mint a ki erős féket vet az ajkaira, majd nem erősebbet, — mint a mit el tud viselni.

— Már elmondtam a feleségemnek mind azokat az okokat, melyeket atyámnak közöltem, hogy miután el vagyok határozva függetlenül élni, ezen kívűl nincs más ut előttem. En külföldön nevedtem, semmiféle

pályára nem készültem, az egészségem nem elég erős a városi életre, sem a kemény tanulásra. Azok a pályák, melyeket betöltve egy gentlemannak születtek férfi a kényerét megkeresheti, el vannak zárva előlem. A Valery Anna által felajánlott állást be tudom tölteni és meg volnék elégedve, ha azt elfogadhatnám. Atyám, ne álljon útjába annak, hogy egy kis kényelmet — egy kis nyugodalmat és békességet szerezzek magamnak.

Ámbár kérése komoly volt és férfias, oly buskomolyság vonult azon végig, a mi Agátát meglepte és bántotta. — Ez volt-e az a szerető, a kinek ő enmagát adva, azt hitte, hogy teljes boldogságot ad neki?

Vagy talán a férje is éppen mint ő, talált valami hiányt a házasságukban, valamit, a minek a hiányát tevékeny munkálkodással kell betölteni? Vajjon sohasem lesz ő képes a férjét és saját magát boldoggá tenni és ha ez így van — mi ennek az oka?

A Squire éles tekintettel nézett a fiára, a ki oly tisztelettel, de szilárd elhatározással állott előtte. A halvány, finom, nőies vonásokban volt valami, a mi feltűnt előtte; talán a felesége vonásait ösmerte fel azokban a ki akkor halt meg, a midőn Náthánél születtek és a kinek a halála, az atya szívét a szegény kis baba iránt meghidegítette.

— Fiam — mondá — te szinte az egész életében távol voltál tőlem — és a hol keveset adtam, ot keveset követelhetek. De öreg ember vagyok. Ne éreztesd velem, hogy te is az ősz fejem ellen helyezed magadat.

— Atyám, Isten a tanum, hogy a világról sem teenném azt. De mit tudjak tenni? Anna, mit tudjak tenni?

Anna felállt és az öreg ur széke fölé hajolt, mint egy szabadalmazott idősebb

leány, a ki titokban a saját ítéletével erősebbi azt a bölcsességet, a mi az aggkor következtében gyengült és olyan tisztelettel téve azt, a hogy mindnyájan kívánhatjuk, hogy gyermeiknek hasonlóképpen tegyenek velünk, midőn értelmünk elhomályosodik. Mert, fiam! Mindnyájunkra, még a legbölcsöbbsékre is eljőhet az a nap, midőn a fiatalabb nemzedék füleibe azt kiáltjuk: „Öreg vagyok és bolondos — öreg és bolondos.”

— Édes barátom — mondá Anna — ha Náthánél ezt a tervét követi, ez a maga ősz fejének inkább vigasztalására és megnyugtatóra szolgál. Gondolja el, mily kellemes lesz, ha az egyik fiát mindig a maga közelében tudja és ha ez a szép kis fiatal asszony ezt a házat a jelenlétével felvidítja.

Az öreg ur a menyé szép arcára nézett és nyájasan bölintott a fejével.

— Gondolja el — folytatá Anna — hogy a fia ezen a vidéken fog lakni; olyan életet folytatva, melyre hivatást érez magában és szeret, — és melyet ön is szeret — olyan életet, a melytől ön a másik fia részére évek óta hiába tervelt.

A Squire e szavakra élesen fordult feléje. — Anna, kérlek, hogy e tárgy felett hallgass. — Anna, — tervé utánna — ismét azt kívánod, hogy a terveimet vessem félre? A másik fiamat is el akarod tőlem venni?

Anna mélyen sértődve húzódott hátra.

— Nem, nem édesem, nem úgy értettem. Nem a te hibád volt — ti ketten nem tálatatok egymással. De azért, önfeljuság dacára, az egy néven kívűl semmiben sem vesztettem el benned a leányomat. Anna, bocsáss meg!

— Édes öreg barátom, — sugta Anna, a mint kezét az öreg ur foynyadt kezébe csuszította.

A Squire egy öreg gavallér udvarias-

ságával és az atya gyöngédségével csókoltta meg azt. És Anna, ámbár meg volt hatva az öreg ur szívesége által, erősebb érzelmet nem árukt el és Agátá, a ki ezt a saját gyanújával megegyező kis epizódot figyelemmel kísérté, nem tudta mire vélni a dolgot. De az világos volt előtte, hogy ha az Anna élete valami szomorú titkot tartalmaz — ugy ez nem volt az; ő bizonyosan nem a Harper örnagy iránt való szerelemből maradt félt leány.

— Náthánél, — mondá az öreg ur, az előbbi társalgáshoz visszatérve, — én nem kívánok szigorú vagy igazságatlan lenni. Miután ezt a függetlenségi tervet elhatároztad, csak egy módja van annak, hogy ellenkező akaratunkat kibékítsük és összeegyeztessük. Te elmondad nekem a tervedet, — elfogadod az enyémet?

— Atyám, engedje, hogy azt előbb halljam, — válaszolá Náthánél tisztelettel. — Te mindeztideig nem kaptál tőlem semmit — Brián kívánta, hogy ez úgy legyen — és ezután sem fogsz sokat kapni; a Kingcombe Holm örökösse számára öröklendő kell a birtokomat hagyni. Az idősebb fiam jogait semmi sem idegenítheti el, családunknak a nevéét és becsületét az ő kötelessége fentartani.

Agáta látta, hogy az apósa e szavakat milyen büszkeséggel mondta és csodálkozott, hogy a férje olyan komor arccal hallgatta és nem válaszolt. És ezt ő tesztietlenségnek gondolta.

— De, — folytatá Harper ur — ámbár a legnagyobb részét mindennek, a mivel bírok a Frigyes részére kell biztosítanom, egy keveset a leányaim részére is tettem félre. Ha ezt a pénzt az ők beleegyezésükkel nekem kölcsönzöm és valami hivatali kereset, mely —

(Folyt. köv.)

szinre, mint nagyságra és testalkatra különböző lesz. Most következne tehát az új ménes legelső feladata; helyes tenyésztési rendszer által ezen anyagba egyöntetűséget hozni. Magától értetődő, hogy erre legalább tizenöt esztendő kell.

A mennyiben bércezes hazánkban nem lehetne elegendő megfelelő anyakanczát bevételezni, ha például az új állami ménes kanczái 100 vagy 120-ra volna tervezve — a hiány pótlására két utat látok: vagy egy lassabb, de — szerintem — jobb eljárást; ezen kis állományt lassu tenyésztés által fölszaporítani, vagy a hiányzó kanczákat Magyarországról importálni. — Nem-e volna ez esetben a mező-hegyesi ménes erre hivatva? Ha ez utóbbi módszer lépne életbe, ugy cél-szerűnek tartanám ezen Mező-Hegyesről behozott, kényesebb féléveket, a mi kevesebb igényű anyagunktól egészen elkülönítve tenyészteni.

Ennyit e kérdésre.

A ménes megválasztását illetőleg, az angol vérnek adnám az elsőséget! Ugy hiszem, hogy két, jó, csontos telivér és két angol-arabs keresztezésből eredő félvér, megfelelne a czélnek.

A ménes felállítására vidéket találni nem bajos. Bár Fogarast, az eléggé ösmert oktató eltekintve is, czélszerűtlennek tartom, fere eső fekvése miatt, bátran mondhatjuk, hogy Erdélyben sok a jó ménestartó hely és inkább a tudós választék fogja a legalkalmasabb hely meghatározását nehezíteni. A görögnyelvi állami uradalom nem-e volna erre alkalmas? a választ erre, nálammal szakértőbbekre bízom.

Kevés szóban ismétlem tehát feleletem az erdélyi gazdasági egyelet által hozzám intézett kérdéseire következő javaslat alakjában: kerestessenek össze a régi erdélyi ló utolsó okarakteristikus maradványai. Fogarasnál alkalmasabb, és Erdély központjához közelebb fekvő helyen neveltessek ezekből, angol telivér és félvér mének után egyöntetű kancza anyag.

— Nem kételkedem, hogy ez a legjobb mód az erdélyi lótenyésztés emelésére, régi hírnevének felújítására, és idővel nagyobb elérésére.

Gróf Mikos Zsigmond.

Áthelyezések a csendőrségnél.

Ez évi nov. hó 1-ével áthelyeztettek: László Albert százados, szárnyparancsnok Kolozsvárról M.-Vásárhelyre, Sárpy György százados, szárnyparancsnok Brassóba Kolozsvárra, szakasparancsnokok: Szilágyi Gergely főhadnagy, Nagy-Kikindáról N.-Beckerekre, körösségi és adorjani gróf Csáky Zsigmond főhadnagy, S.-Szent-Györgyről Brassóba, Székely Béla hadnagy Topánfalvára, Vaskó István hadnagy K.-Vásárhelyre, Mihályes Károly hadnagy Brádra, Kovács Károly hadnagy Karánsebesre, Goreczky Gyula hadnagy, Nagy-Beckerekéről Nagy-Kikindára, Frangoisse Kázmér hadnagy Mikoról Szabadkára, Kriesfalussy Ferenc hadnagy, Szabadkáról Makóra, Doroghy József hadnagy, Szentese, Dombó Sándor hadnagy Homonnára, — Goldschmidt (Ötvös) József hadnagy, Felső-Vissóra, edvi Illés Béla hadnagy, Tisza-Füredre, Menkina János hadnagy, Sárbogárdra és Lipcsei András hadnagy Körmentésre; mint ideiglenes szakparancsnokok: Justh András hadapródok, Seps-Szent-Györgyre, Klatrobozt Géza hadapród, Mósra, Boronkai István hadapród, Szász-Régenbe, Novák Gyula hadapród, Magyar-Láposra, Wachsmann József hadapród, Verseczre, Simon Balázs hadapród, Lengyel-tóti-Hácsra, Szij Géza hadapród, Pancsovára, mint másod-számvivő, a szegedi II. Suba Lajos hadnagy-számvivő, a kassai IV. Lászlár Sándor hadnagy-számvivő, a kolozsvári I. Fenesy József hadnagy-számvivő, a székes-fehervári VI. és Matéka János hadnagy-számvivő a budapest III. számú csendőrkertület törzséhez.

Munkácsy hivatalt kap.

Legelső főfestőművésznünk hazatelepszik.

A millenium küszöbén megkérdezték az ünnepelt művészt: nem utasítaná-e vissza, ha az állam visszahívna a maga szerény viszonyai közé?

És Munkácsyt már a kérdés is boldogította.

*

Munkácsy hazahívása, szolt Wlassics miniszter az „Új Idők” munkatársához, még ugyan a tárgyalások stádiumában van, de már is a művésztől függ az elintézés. A minisztertanács hivatalosan nem foglalkozott még a kérdéssel, nem is teheti addig, míg Munkácsy a maga szándékairól és tervéről nem nyilatkozott. De a miniszterium tagjai már érkeztek Munkácsy hazatéréről. Szívesen látják, hogy a nagy művész haza akar jönni s elhatározott szándékuk, hogy ezt tőlük telhetőleg lehetővé tegyék.

Részletekről — folytatta a miniszter — nem nyilatkozhatom, — mert majd e napokban folynak Munkácsyval a tárgyalások.

Annyi bizonyos, hogy a művésznek olyan hazatérést ajánlunk majd, a mely megfelel a tekintélyének, mondjuk: méltóságának. S itt nemcsak a dolog pénzügyi részére gondolok: a czim és hatáskör kérdésére is fontos. Külön törvényhozási intézkedésekre nem gondolunk, csakis olyanra, a mely a budget keretében elfér.

Sem mesteriskola, sem egy szenvedő művészkadémia vezetésével nem akarom a művészt megterhelni. Azt hiszem, — hogy Munkácsynak is az felel meg legjobban, ha tisztán személyes jellegű ranggal és állással kínálja meg a magyar állam. Ne oktatás, tanítás legyen a dolga, hanem a művészi szellem ébrentartása legyen a hivatása. Nekem ez a tervem hogy a szépművészetek felügyelője czimmal új állást kreáljunk neki. Nemcsak pusztán czim lesz ez, soha sem. Nagy morális erőfejtésre fog alkalmat adni a művésznak és a nagy morális sikerei lehetnek, a melyeknek azonban nem is ő, hanem a magyar művészet fogja hasznát venni.

Választások.

Marostordamegye mezősegi járásába a megyei képviselői választása Rűcs községben október 31-én történt példás renddel és kitűnő egyetértéssel. Szabó és Sámsond községek nemzeti lobogók alatt mentek a választás színhelyére. Mint csodálatos és dicséretes dolgot följegyzem, hogy a sámsondi oláhok a magyarokkal testvéri egyetértéssel követték a magyar nemzeti lobogót. Hát ideje már, hogy a magyar haza polgárai legyenek s a passivitás oklatan politikáját elhagyva cselekvőleg lépjenek fel a magyarokkal egyetértve, Págoosa Szmárton, Ölyves, Bazéd és Lekence községekből is egy-egy jóra való oláh atyafi jelen volt s a magyarokkal egyetértve járult az urnához. Ezt a jó egyetértést annak tulajdonítom, hogy az oláh papok közül egyik se volt jelen zavart csinálni; ne legyen bujtozgató és semmi vizslát se lesz soha. Ezredéves együttélés után s ideje is hogy együtt legyünk.

A megyei törvényhatósági testületbe képviselőül megválasztottak: Rédiger Géza 106, Kibédi Sándor 105, sámsondi Szekeres József 57, Jenei Béla 105 szavazattal. A három első 15—18 éve képviselik a kerületet.

Midőn ezekről értesitem a T. szerkesztőseget, meg emlékeztem Rűcs község görög felekezeti iskolájáról is. Ez egy most épült szép és díszes iskola, mely becsületre válik az oláh felekezetnek. Az épület ellen semmi kifogás, hanem a tanítójáról azt hallottam, hogy nem igen szereti a magyart s hogy Kodácsa Maximilian oláh esperes a tanítót óránál fogva vezeti. Az esperesről pedig tudva van, hogy dákó-román. Felhívom Deák kir. tanácsos tanfelügyelő ur figyelmét, vegye tudomásul, hogy a rűcsi oláh-tanító a tanítói egyesületnek nem tagja. Csak a napokban tartották a tanítók Pagácsán gyűlést, — de a rűcsi tanító még tudomást se vett róla. Pedig igazság szerint a jövő évi gyűlést Rűcsre kellene tenni, de nem lehet, mert a tanító nem tagja a testületnek.

Én megbízom a tanfelügyelő urban, de még is jobb szeretem, ha a tanító urak évi gyűléseikkel az oláh községeket is felkeresik rendre, hogy ne csak a tanfelügyelő, hanem a tanítók is győződjenek meg mint tanítósok alkalmával, hogy az oláh községekben mily eredménnyel tanítatik a magyar nyelv...

Mezősegi.

Az ev. ref. theol. fakultás felavatása.

Kolozsvár, nov. 4.

Tegnap szép és magasztos ünnepély folyt le az ev. ref. theol. fakultás palotájának felavatása alkalmával. Az ünnepély 10 órakor vette kezdetét, melyre a nagyszámú közönség már fél tíz órakor kezdett gyűlekezni. A közönség számát nagyban növelte az ev. ref. conventre beseregő papság és azon körülmény, hogy országos nevű férfiak is jelen voltak a felavatási ünnepélyen.

Kérvéssel 10 óra után még a hivatalból résztvevők számára is nehezen lehetett helyet tartani fenn, annyian sereglettek össze a nagy teremben, melyben Farkas Ödön harmoniumon preludiumot játszott. E közben Szász Domokos ev. ref. püspök várta magas vendégeit, a kiket egyenkint helyezett el: Először br. Bánffy Dezső miniszterelnök és Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter léptek a terembe és egymás mellett foglaltak helyet. Majd Tisza Kálmán az ev. ref. egyházi konvent világi és Kun Bertalan ev. ref. püspök, a konvent egyházi elnökei jelentek meg. Ott láttuk még Szász Károly és Kis Áron püspököket, Hegedűs Sándor, Horváth Gyula, Sigmund Dezső, Kiss Albert, Izsák Dezső, országgyűlési képviselőket. A hadsereg képviselőiben Hild Gyula altábornagy Schlacher vezérőrnagy és Petrovics honvéd ezredes jelentek meg.

Továbbá jelen voltak: dr. Lengyel Béla a budapesti egyetem rektora, a m. tud. akadémiá tagja, Zsilinszky Mihály kultuszminiszteri államtitkár, br. Vay Béla a

főrendi ház alelnöke, Horty István főrendiházi tag, Leövey Sándor miniszteri tanácsos, gr. Dégenfeld József Hajdumegye főispánja, Roskovitz Ignác festő-művész, Alpar Ignác műépítész, dr. Sziklai János, a budapesti „Otthon” írói kör képviselőiben. Ezenkívül Kolozsvár város notabilitásai és hivatalos küldöttek az erdélyrészi ev. ref. vallású arisztokrácia csaknem teljes számban. A karzatot nagyszámú hölgyközönség foglalta el; a karzat alól pedig egy fotografus cső volt a szószéknek szegezve, hogy a működő szónokok megörökíttessenek.

A gyűlekezet éneke után Szász Domokos ev. ref. püspök állott fel a szószékbe és megható imával nyitotta meg az ünnepélyt. Ezután az intézeti énekkar adott elő egy templomi éneket.

Most a Molnár Albert theol. tanár ünnepi beszéde következett, a mely beszéd az egész ünnepély kiemelkedő mozzanatát képezte. Beszédének textusa volt: „Az én országom nem e világból való.” E bibliai mondat tette fejtetőre tárgyává mindvégig lekövet a hallgatóságot figyelmét. Molnár beszédében sok lendület, eszme és poetikus részlet volt, a mi a monoton előadás és a papos poseolás dacára is nagy hatást ért el.

Ezután dr. Kolozsvári Sándor olvasta fel az intézet rövid történetét és felsorolta annak az ifjúság nevelésére irányuló nagy és nevezetes előnyeit.

Most Tisza Kálmán a konvent világi elnöke állott fel, hogy megtartsa üdvözlő beszédét. Tiszát a közönség tapsokkal fogadja, a ki kétszer is mélyen bókolt a közönség tünneti tapsaira, majd beszédébe kezd és lehető röviden üdvözlő az új intézet létesítése körül fárdozó férfiak munkájának eredményét, melyet a szószék felett levő „Verbum caro factum est” latin mondas is hirdet. A nagy praktikájú államférfi hangja kicsiny monoton és színtelen, de gondolatai könnyen fakadnak és egymást egészítik ki. Logikája tiszta és mondat fűzése biztos, bár nem épen tömör.

A nagy figyelmet, melylyel hallgatták, nem annyira beszédje, mint a szónok érdekes egyénisége keltette fel.

Tisza K. üdvözlő beszéde után az intézeti énekkar adta elő a Hymnust, mely után Kun Bertalan püspök záró imája következett.

A szépen sikerült felavatási ünnepélyt a gyűlekezet éneke zárta be, mely után a vendégek az intézet megtekintésére indultak. Ugyancsak megnézték az erdélyi ev. ref. egyházkerület domborművű térképét is, — mely könnyen áttekinthető formában tüneti fel mindazon alkotásokat, melyek Szász Domokos 10 évi püspöksége alatt létesültek.

Ezzel aztán a vendégek elvátoztak a fakultás díszes épületéből, a mely már ünnepélyesen is fel van avatva nagy és nemes feladatának teljesítésére.

Bankett.

Délután 2 órakor a Redoute nagytermében egy 300 terítéki bankett volt, melyet Szász Domokos ev. ref. püspök adott a konvent és a felavatási ünnepély vendégeinek tiszteletére. — A kitűnő ebédet és italokat Nagy Gábor szolgáltatta, meglepő pontossággal és gyorsasággal végezve a felszolgálást.

A menu a következő fogásokból állott:

Vadpiré leveles.

Fogas, remolád mártással.

Vesepecsenye Maderia mártással.

Kolozsvári töltött káposzta.

Pulykasült gyümölcs befőttel.

Parfait.

Gyümölcsfélék.

Feketekávé-Anisette.

Borok: Borberek asztali, Törökhegyi,

Carbenet.

Litke pezsgő.

Borvizek.

A harmadik fogásnál br. Bánffy Dezső miniszterelnök állott fel és köszöntött a királynak és ennek családjára. A köszöntőt a közönség állva hallgatta végig. Ezután Szász Domokos a kormányt köszöntötte fel, melyre Wlassics Gyula vall. és közoktatásügyi miniszter válaszolt nagy tetszés mellett. Wlassics köszöntőjében a felavatott intézet kulturális missziójáról és fontos posztíójáról emlékezett meg.

Szász Gerő ev. ref. esperes az ev. ref. egyetemes konventet és Tisza Kálmánt köszöntötte fel, mire Tisza Kálmán válaszolt a konvent nevében, tekintettel a theol. fakultás létesítésére.

Hegedűs Sándor orsz. képviselő a Ferencz József tud. egyetem bölcsészeti karára köszöntött, tekintettel a kapcsolatos theol. fakultásra, mire dr. Szádeczky Lajos, az egyetemi bölcsészeti kar dékánja válaszolt.

Dr. Kolozsvári Sándor Kolozsvár közönségét és Albach polgármestert ültette, mire Albach Géza polgármester válaszolt Kolozsvár közönségére nevében.

Gr. Kuun Géza a testvér ref. theol. akademiák jelenlévő képviselőit és theol. fakultás tanári karát ültette, mire Molnár Albert theol. tanár válaszolt.

Bartha Lajos egyh. ker. közügyigazgató és esperes a különböző hitfelekezetek és egyházak jelenlévő egyházi és világi képviselőit köszöntötte fel, mire dr. Groisz Gusztáv felett, tulharsogva az ekkor már zajossá vált társaságot.

Dr. Török István ev. ref. collegiumi igazgató a bírói és közigazgatási hatóságok jelenlévő képviselőit köszöntötte fel, Lenárd József esperes pedig az egyházkerület gondnokait.

Bihari Sándor m.-vásárhelyi gymnasiumi tanár a sajtóra tritette poharát.

Ezután még Szánthó Károly egyetemi hallgató az egyetemi ifjúság és Kovács Károly a theol. fakultás ifjúsága nevében mondtak felköszöntőket, mire a hivatalos tosztok sorozata véget ért.

A vígadó nagy termének karzatait és ablakait női közönség foglalta el, a kik a lakoma végeig ott maradv hallgatták a felköszöntőket.

A theol. fakultás felavatásának ünnepélyes sorozata csak este a színházi előadással ért véget. Ugyanis a nemzeti színházban ezen alkalomból Iskáróthot, Váradi Antal drámáját adták elő nagyszámú közönség előtt.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, november 4

— A konvent gyűlése. A Kolozsvár összejött ev. ref. konvent tegnap félegy órakor, a felavatási ünnepélyek után, a nagyterem melletti kisebb szobában gyűlésre jött össze. Tisza Kálmán nyitotta meg a gyűlést, fájdalmas szavakban emlékezve meg arról a veszteségről, mely az egyházat Pap Gábor püspök váratlan elhunytával érte. A püspök halála és mégis két fontos tárgy (a gyámintézet, egyházpolitikai reformok életbe léptetésével közös megállapodások fixirozása) megfontolandóvá teszik azt a kérdést, hogy vajon a konvent tárgyalásait folyassa vagy pedig megakassza.

A dunántúli kerület képviselői kéri a konventet, hogy napolja el tanácskozásait. A kerületből csak kevesen vannak jelen s az itt levő püspökök és világiak nagy része is elmegy a temetésre. Kiss Albert hozzájárul az indítványhoz, de azon kiegészítéssel, hogy a két fontos kérdés a rendkívüli közgyűlésen már strikte megállapított javaslat alakjában kerüljön a rendkívüli konvent gyűlése elé.

Hosszas tanácskozás után, melyben résztvettek Szász Károly előadó, gr. Dégenfeld, Szász Domokos, Kun Bertalan, Tisza Kálmán elnök enuncziálja, hogy a konvent tárgyalásait megszakítja és a képviselők november 21-én, csütörtökön, 10 órakor Budapesten rendkívüli gyűlésre jönnek össze.

Ezután Tisza Kálmán elnök a konvent gyűlését berekesztette. Az itt tartózkodó konventi tagok legnagyobb része az esti vonattal Komáromba utazott, hogy Pap Gábor püspök temetésén részt vegyenek. A temetési szertartást ott — mint értesülünk — Szász Károly püspök fogja végezni.

— Az Emke tisztelgése. Tegnap délelben soron kívül és ugyszólva rögtönözve küldöttséggel jelent meg az Emke direktoriuma és tisztikara, melyhez több buzgó választmányi tag is csatlakozott, a miniszterelnöknek és a kultuszminiszternek, a kikhez a küldöttség nevében Kuun Géza gróf alelnök intézett üdvözlőlevelet. A küldöttség tagjai voltak: Albach Géza kir. tanácsos, polgármester, Balogh Károly ref. főgymn. tanár, jegyző, B. Bakk Lajos alapító tag, Béli Ákos gróf alelnök, Bíró Béla apátkanonok, Deák Albert direktoriumi tag, Eöry Ernő jegyző, Farkas Lajos dr. a kolozsvári Emke választmány alelnöke, Hegedűs Sándor választmányi tag, Horváth Gyula orsz. képy. alelnök, Koleszár Lajos igazgató, kalotaszegi köri titkár, Merza Lajos főpénztáros, Pál István kanonok, Pogány Károly ny. főispán, Sándor József t. alelnök-főtákar, Szekula Ákos ellenőr, Török István dr. választmányi tag. — A küldöttség szónoka Kuun Géza gróf alelnök üdvözlő beszédében kiemelte, hogy az egyesület, mely kezdett óta alapszabályaihoz és azok szelleméhez hiven anyagi ereje növekedése arányában évről-évre fokozottabb működést fejt ki. — Bánffy Dezső miniszterelnök válaszában örömet fejezte ki, hogy az egyesület küldöttségét fogadhatja és köszöni a megjelenést. — Wlassics Gyula dr. vallás- és közoktatásügyi miniszter, a kinél sorrendileg és a hely beosztása szerint a fentiek részéről előbb történt a tisztelgés és a kihez ugyancsak az előbbi beszéd intéztetett, szintén oly formán válaszolt, kifejezve meleg rokonszenvét, melyet kezdett óta az egyesület iránt érzett, — hogy az egyesületnek már is oly szép palotája van, a mit parknál láthatott.

— Dr. Wlassics Gyula Kolozsvárt. Dr. Wlassics Gyula miniszter a mai napot is Kolozsvárt tölti. Tegnap este a tudomány egyetem tanárai vacsorát adtak a miniszter tiszteletére a Központi emeleti termében. A vacsorán az egyetemi tanárok teljes számban jelentek.

A miniszter sokáig maradt a tanárok körében és jól érezte magát többszörösen hangszította azt a mélyebb viszonyt, mely őt, mint még nemrég volt egyetemi tanárt, volt tanárt társaihoz fűti.

Ma hétfőn a kora reggeli órákban a miniszter sétált tett egyedül a városban felkereste a sétateret. 8—10 óráig deputációkat és magánosokat fogadott (tanítónő képző kereskedelmi akadémia stb.) 10 órakor pedig Bély Ákos gr., Albach Géza. gr. Esterházy Kálmán, Kunecz Elek, Kozma Ferencz Társaságában Zsilinszki államtitkár és Landóy miniszteri tanácsossal az egyetemi épület kereste fel hol Martin rektor fogadta az ifjúságot pedig folytonosan éljenzte. A minisztert az épületben Alpar építész és Martin rektor vezette. A miniszter kíséretével egyenesen II. emeletre ment hol a jogkar tanástermében Lindner dékán üdvözlötte beszéddel. Megszemlélt a termetek a könyvtárba ment hol Ferenczy igazgató és a földrajzi intézetbe, hol Ternér Adolf dr. kalauzolta őt, majd a régi épület nézte meg a a torda-utcai kapun távozva a piarista, majd református és a többi tanintézeteket kereste fel a megnézte a Krolina-kórházat és orvostani intézeteket és mentő-egyesületet.

Délben a miniszter és a konventi tagok tiszteletére Szász Domokos püspök ebédet adott.

— Wlassics vallás és közoktatási miniszter ma d. e. a kolozsvári siktetnéma intézet is felkereste. Az intézetben az intézet egyik siktetnéma növendéke a következő értetben előadott beszéddel üdvözlötte a minisztert:

Nagyméltóságú Miniszter Ur!

Kegeymes Urunk!

Engedje meg, hogy kifejezhessük gyámekli hódolatuinkat, mielőtt intézetünkben távoznunk méltóztatánk.

Ezen intézetben több sorsostársam részesült nevelésben.

Ezért mi halásak akarunk lenni az intézet alapítóinak, fenntartóinak s minden jótevőinknek.

Halánk a jötevőink iránt soha nem muló tisztelet, és az iparkodás, mellyel nevelőnk fáradozását viszonozzuk.

De különösen mélyen köszönjük a magas miniszterium kegyét, melyben bennünket részesít. Kérjük a nagyméltóságú miniszter urat, hogy ne vonja meg tőlünk pártfogását és szeretetét.

Mi kérjük Istent, hogy anyai gondolkodását mentül tovább terjeszthesse ki rák s hogy a szerencsétlen siktetnéma boldogítására, javára nagyon sokáig éltesse!

Éljen!

— Tisztelgések a kultuszminiszternek. Tegnap a déli órákban, a theologia felavatási ünnepélye után dr. Wlassich Gyulának egyetemes érték a tisztelgések. Tisztelgett város Albach vezetésével, a vármegy Gyarmathyval, egyetem tanácsa, tanintézetek vallásfelekezetek, a kolozsvári diákszövetség és a tanárjelöltek küldöttsége, mely arra kéri a minisztert, hogy a múlt évben a vizsgák és katonai kedvezmények megnyerésére adott folyamodványt kedvezően intézze el. A miniszter kegyesen fogadta a küldöttséget, mely azután Zsilinszky államtitkárnál tisztegett, míg a diákszövetség deputációja Hegedűs Sándort kereste fel.

— A kolozsvári határon kivézt székely vértanuk hamvainak kikutatására, a egyik vértanur rokona tegnap öt frtot ajánlott fel azzal a kijelentéssel, hogy e székelyi missziót teljesítő bizottság felmerülő költségeihez hozzá fog járulni a kivégzettek több székely rokona. Együttal jelentették, hogy Tamás Andrának még él egy testvére Csik Mádéfalván. Főhadnagy volt 48—49-ben, most, mint öreg nyugdíjas éli napjait. Ne Tamás Lajos. Egyik nővérének Tamás Márkának a fia Gergely kir. aljárásbíró a székely földön.

— Színház. Szombaton este „Huszár” címűt operettet adták először. A premerről lapunk holnapj számában emlékeztetünk meg. Tegnap a theol. Fakultás ünnepély felavatása alkalmából Váradi Antal „Jámbor” című drámáját adták. A nézőtér teljességéig megtöltötte a közönség a szereplők gyakran megtapsolta.

— Színház hírek. Ujházi Lidin fiatal színésznő e héten vendégzerepelt a fog színházunkban. Csütörtökön a „Valjuni el” c. operettet, pénteken pedig a „Tücsök” címűt repert fogja játszani. „Napraforgó” című új népszimfóniát lesz vasárnap este a bemutatója. Deréki Antal írta a darabot.

— Szegény asszonynak. Özv. Mohor Károlyné urnó 2 frtot küldött annak a szegény asszonynak utiköltségei fedezésére, a mentők segélyezését vette igénybe s ki gyermekével a jósóvíz emberek könyörölésével utalva. Atkültük a mentő egyesületnek. Eddigi gyűjtésünk 12 frt.

— Szüret. A szüret a kolozsvári hatáiban október hó 20—21-ik napjain tartott meg. A kolozsmonostori m. kir. gazdasági tanintézet szőlőjében október 21-én volt a szüret. A szüret eredménye a következő volt: összesen szüreteltetett 503 liter must, a jóval kedvezőbb eredmény a múlt évnél, mikor csak 273 liter lett szüret. A minőség is ez idén sokkal jobb a tavalyinál, mert

23100—1895.

tan. szám.

762. (2—3)

Hirdetmény

a Kolozsvári Polgári Lövész-Egyesület részjegyeinek (részvényeinek) beváltása tárgyában.

Alfölirott Tanács ezennel közhirrre teszi, hogy a feloszlott Kolozsvári Polgári Lövész-Egyesület által 50 frt névértékről kiállított részjegyek (részvények) Kolozsvár sz. kir. város házipénztára által darabonként készpénzben lefizetendő 25 frttal, azaz Huszonöt forinttal bármikor beváltatnak.

Beváltás előtt a részjegy (részvény) birtokosa köteles részjegyét a városi számvétségénél (Kolozsvárt, Belkirály-utca 13. sz. a.) személyesen, avagy sajátkezű és két tanu aláírásával el-átadandó meghatalmazvánnyal igazolt megbízottjával a beváltás folyósítása végett bemutatni. Ha a részjegy nem a jelenlegi birtokos nevére van kiállítva, vagy ha a részjegy birtoka annak idején nem ruházott volt át alapszabályszerűleg, akkor a jelenlegi birtokos köteles a szerződési jogcímet (adás-vevés, engedmény, ajándék, öröklés stb.) kellő hitelességű okmányokkal igazolni, különben a részjegy nem folyósíttatik és nem váltatik be.

Kolozsvár szab. kir. város Tanácsának 1895. évi Október hó 25-én tartott üléséből.

Albach Géza,
kir. tanácsos, polgármester.

Sz. 4301—1895.

M. kir. posta- és távirda-igazgatóság Kolozsvár.

Pályázati hirdetmény.

Alfölirott m. kir. posta- és távirda-igazgatóság egy műszaki díjnoki állásra pályázatot hirdet. Megköveteltetik, hogy a pályázó műszaki rajzok készítésében, másolásában kellő jártassággal bírjon és a „Ronde” írást tudja.

Pályázókat felhívom, hogy ezen 2—2 frt 50 krral díjazott állás elnyerése céljából fentti képességüket igazoló és általuk készített rajzokkal folyó hó 10-étől bezárólag 15-éig a magy. kir. posta- és távirda-igazgatósági épület 11. emelet 19. ajtószám alatti mérnöki irodában naponta 11 és 12 óra közt személyesen jelentkezzenek.

M. kir. posta- és távirda-igazgatóság.

Igazgató helyett:

781. (1—3)

Sipos Kálmán,
kir. posta- és távirda tanácsos.

1895. évi 4252. szám.

780. (2—3)

Hirdetés.

Alfölirott m. kir. főbánya-hivatal kezelése alatt álló maros-ujvári kincstári nagy vendéglő és tartozékainak 1896. évi január hó 1-től számítható három évi tartamra leendő bérbeadása céljából 1895. évi november hó 16-án délelőtti 10 órakor, a maros-ujvári főbánya-hivatal tanácskozó termében, szóbeli árveréssel egybekötött zárt írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

Kikiáltási ár: évi 900 frt.

A zárt írásbeli ajánlatok a kikiáltási árnak 10%-át tevő bánatpénzzel és 50 kros bélyeggel ellátva 1895. évi november hó 16-án délelőtti 10 óráig, azaz a szóbeli árverezés megkezdése előtti időig, következő felirattal: „Ajánlat a kincstári nagy vendéglő bérletére”, a főbánya-hivatali pénztárhoz nyújtandók be. Ezen időn túl beérkezett ajánlatok semmi szín alatt figyelembe vétetni nem fognak. A kellő felirással ellátott, zárt írásbeli ajánlatokban az ajánlott összeg számokkal és betűkkel kiírandó és határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

Az árverési és szerződési feltételek a maros-ujvári főbánya-hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, a versenytárgyalást megelőzőleg bármikor megtekinthetők. A tárgyalás eredményének el- vagy el nem fogadása, valamint a versenyzők közti szabad választás joga, felsőbb jóváhagyásnak tartatik feinn.

Megjegyzendő, hogy a kérdéses vendéglő és tartozéka csupán ezen minőségben használható és oly vendéglősnek adatik bérbe, ki abban az üzletet személyesen vezeti.

M. kir. főbánya-hivatal.

Maros-Ujvárt, 1895. október hó 28-án.

HATÁROZOTT ÁRAK!

Egy régen érzett hiányt
vellünk pótolni, a midőn Divatárú házunkat egy
NŐI-RUHA SZABÁSZATTAL
összekötöttük.

Határozott áraink annyira olcsón vannak számítva, miszerint feleslegessé teszi a t. közönségnek, hogy budapesti és más idegen czégekhez legyen kénytelen fordulni.

Az árak körülbelül tájékozásl:

Grácius loden-kelméből női ruha felelősség mellett	9—
Posztó	10-50
Egész gypaju posztóból	19—
Cheviot kelméből	11-50
Angol Cheviotból	19-50
Carnar szövethől	22-50
Angol Circás kelméből	18—
Fekete Ternből	13 frttól 27-50
„ Crepből	„
„ angol Crepből	19-50

Vidéki megrendeléseknél egy jó derék és az alj hossza szükséges.

Azon reményben, hogy a n. é. közönség b. bizalmával megtisztel, maradunk kitűnő tisztelettel

POSZLER ÉS TÁRSA,

613. (58—100)

Hid-utca „Hungária” alatt.

Egyenlő árak!

H I R D E T M É N Y.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának huzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart. Az első osztályban ki nem huzott osztály-sorsjegyeknek ezen huzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok elvesztésének terhe mellett, november 26-ig eszközözlendő és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárúsítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második huzásban részt vesznek a nélkül, hogy ezek megújításának szüksége fennforogna.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronáért, egy tized sorsjegy 8 koronáért és egy huszad sorsjegy 4 koronáért az ismert elárúsítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. évi november hó 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Egy Millió

1,000.000 korona nyerhető a legszerencsésebb esetben

az

államilag jóváhagyott

Magyar osztálysorsjátékon,

melynek

n a g y

nyereményhúzása

1895. december 6—14-ig ejtetik meg.

V É T E L S O R S J E G Y E K :

Egy egész 40 frt.

Egy tized 4 frt.

Egy fél 20 „

Egy huszad 2 „

(Portó fejében 5 kr., ajánlott levélért 15 kr. és nyereményjegyzékért 10 kr. fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

HEINTZE KÁROLY

FŐELÁRUSÍTÓ

Hogy a tisztelt közönség különböző számu több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokat állítok össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti áron.

782. (1—3)

N y e r e m é n y e k

1 jutalom	á 600000	korona = 600000	korona
1 nyeremény	á 400000	„ = 400000	„
1 „	á 200000	„ = 200000	„
1 „	á 100000	„ = 100000	„
1 „	á 50000	„ = 50000	„
2 „	á 20000	„ = 40000	„
2 „	á 15000	„ = 30000	„
4 „	á 10000	„ = 40000	„
10 „	á 8000	„ = 80000	„
27 „	á 6000	„ = 162000	„
100 „	á 2000	„ = 200000	„
200 „	á 1000	„ = 200000	„
1150 „	á 200	„ = 230000	„
20000 „	á 100	„ = 2000000	„

21499 nyeremény — 4.332.000 korona.

Budapest,
Szervita-tér 3. sz.

Sürgönczim: Lottoheintze Budapest.

Sz. 5088—1895.

779. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirrre teszi, hogy Poszler és Társa kolozsvári cég végrehajtatonak Deutsch Adolf és neje Goldstein Malvina végrehajtást szenvedő elleni 200 forint tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék (a Kolozsvár városi kir. járás-bíró) területén levő, Kolozsvár városban fekvő és a kolozsvári 4423. sz. tjk-ban A + 2. sz. 2902/1., 2902/2. hrsz. alatt a fenti végrehajtást szenvedők tulajdonul felvett ingatlanra 1200 frt becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi december hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor ezen kir. törvényszék 14. számú szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át bánatpénz gyanánt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminis-ter rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezesség letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kolozsvárt, 1895. évi augusztus hó 11-ik napján.

OSISZÉR KÁROLY,
kir. törvényszéki bíró.

ELADÓ
Magyar-Frátán (Kolozsmegye)

12 hold

szép belső telek
lakházzal, pincze és istállóval

jutányos áron.

Ertekezhetni: Özv. Babos Gábornéval
Tordán (Bikatelep.)

746. (8—3)

LINOLEUM PADLÓ ZOMÁNCZ
PUHA PADLÓNAK

legjobb a Hoffmann Berthold utóda-féle.

Czégutaladonos:

Gebrüder Eisenstedter Bécsben Schwarzenbergerstrasse 8.

A Linoleum padló-zománcz előnye más padlózománczakkal szemben a következők:

Linoleum-zománcz mindig kenéskész és nem szükség higitást.
Linoleum-zománcz könnyebben kenődik a borostyán fényezésnél.
Linoleum-zománcz nem terjeszt kellemetlen szagot, mint más padlófényezés.
Linoleum-zománcz kitűnően takar és ragyogó fényessé válik.
Linoleum-zománcz egy félóra alatt keménynyé szárad, tehát a helyiség rövid idő utáni használatát lehetővé teszi.
Linoleum-zománcz nem ragad, tehát por és piszoktól ment marad.
Linoleum-zománcz olcsóbb minden más padlófényezésnél, mert kiadóbb és tartóssabb.

Kapható Kolozsvárt: GERGELY FERENCZ urnál.
778. (2—4)

40 darab tenyész-kocza

I-ső minőségű,

4 drb. tenyész-kan

I-ső minőségű,

megvételre kerestetik.

Ajánlatokat november 15-ig elfogad: FULÖP EDE
intéző Magyar-Nagy-Zsombor.

769. (2—3)